

Hornorkestra-stevna í Sörvági

Í Sörvági verður stór hornorkesturstevna í dögnum 2. og 3. mei. Luttakarar verða Klakksvíkar hornorkestar, Nes sóknar Musíkfélag, G.H.M., Havnar Hornorkestar og Sörvágs Tónleikarafélag; herfyriuttan er eisini eitt barnaorkestar frá Sörvági við. Konsertin verður í fimleikarhøll skúlsins Dýrabíðjudag h. 2. mei kl. 4, har rúmast smá 300 fólk inni, og um tað víðrar leygardagin h. 3. mei, koma nokur av orkestrinum at spæla úti í Sörvági hendan dag.

Í samband við konsertina fer Smyril av Klaksvík friggjarmorg um kl. 7; hann fer inn á Runavík eftir hornorkestrinum har og á Havnina eftir báðum orkestrinum hagarifr, og verður hann á Sörvági um 1-tíðina. Av kajuni koma øll hornorkestrini at ganga í skrudgongu við musikk heim gjøgnum bygdina á Skúlan. Smyril fer aftur Sörvági leygarkvöldið kl. 1 og fer inn á Havnina og á Runavík á veg til Klakksvíkar.

Tann fyrsta hornorkestrastevnan var í Vestmanna í 1966, tann næsta í Klaksvík í 1967 og

lágum — men dagliga vitja bert 6-7 kvinnur ráðleggingarstovuna.

Fyrrverandi heilsumálaráðharrin Luigi Mariotti, sum er sosialistur, segði í stjórnartíð síni, at hann vildi virka fyri, at fyrribyrgjandi vóru vórðu latnar fólk, við leiðbeinan frá læknum. Hetta fekk hann tó ikki gjøgnumført.

Hann sum nú er heilsumálaráðharr er kristilgur demokrat, og orsakað av tí góða vinarlagum flokkur hansara hevur til Vatikaníð, torir hann ikki at nerta ein fingur við hesa lóg-gávu.

tann triðja í Havn 1968. Á hesum stevnum var Vestmanna Ljómlistafélag eisini við, men teir eru ikki við hesa ferð, av tí at horn teirra, sum í vetur fóru niður til umvælingar, ikki eru afturkomnir enn. Á Eiði er eitt nýtt hornorkestar sett á stovn síðan síðstu musíkstevnu, men teir eru ikki komnir veruliga

fyri seg enn. Suðuri í Vági er eisini eitt sett av hornum; ongín hevur verið at spælt her tey síðstu árin, men ætlanin er nú eisini at fáa gongd á har suðuri.

Nógur føroyskur ungdomur samlast um vetrarnar fleiri ferðir um vikuna í hornblástrar-feløgum landið runt; royndir vísa, at arbeiði í hesum feløgum

um gongur betri, um vandur venjari er við í leiknum eitt skifti. Tað er tí ein spurningur, um landið ikki átti at sett ein mann, eitt ár á gangin, at stuðla arbeiði innan fyri hesi feløg.

GRÖNLANDSMENN

Fáa alla útgerð hjá okkum

SJÓKLÆDIR:

dansar, troyggjur, buksur, sydvestar

GUMMISTYVLAR:

1/1 langar, knælanger og stytrí.

ARBEIÐSKLÆDIR:

ketildraktir, jakkar, blusur, buksur hógvur og skjúrtur.

KNIVAR og TUBBAKSVOUR

og annars alt ið tørvar til langferðir.

C. C. JOHANSEN, tlf. 1492

Lýsið í SOSIALINUM!

FÆRØSK MÆRGARJNE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT



Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Krigsstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

[Bátar, skip, vóru, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

Spinnid í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll slag av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKID

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

FRIDTJOF DIESEN SKRIVAR UM OSCAR TORP

Takket være en god sangstemme deltok han også i det kulturarbeide som en sangforening utfører.

OSCAR TORP's mor var en sparsom dame, hun tok vare på guttenes sparepenger. Etter en lang tid ble det råd med en sykkel også. Da gutten ble underkasserer i sin forening var det godt å ty til mor med pengene i hennes varetakt.

DEN unge Oscar fikk en god og verdifull venn i sine ungdomsår. Det var den senere borgmester og rådmann Ludvig Engje i Sarpsborg, dengang en ung og drivende mann, utdannet som elektriker. Han var av de ungdommene som ikke hadde så store muligheter til skolegang og måtte bruke kvelds- og nattestundene til å lese og lære på. Han rådet sin unge venn til å bli elektriker fordi dette yrke hadde så store framtidsmuligheter i en by som produserte el-kraft takket være den store fossen med tusener av utemmede hestekrefter.

Det var kraftverker på begge sider av Glomma, Norges lengste elv. «Vi fra den ene side av elva» (Vi fra den andre siden av elven) heter det på den østre

bredd i dialekten til de som bodde der.

DET er ikke så særlig aktivt i det sosialistiske ungdomslaget nå for tiden. I Oscar Torp's tid var medlemstallet stort og arbeidet på topp. Det skulle arbeides over 10 timer og endda hadde datidens ungdom overskudd til å møte fram i laget, delta i studiearbeidet og koke kaffe til felles hygge og nytte. Hos de eldre var det stormende debatter i krigs- og revolusjonsperioden omkring året 1918. Siden kom «Moskva-tese» og la grunnlaget for splittelse i de norske arbeiderpartiene. I 1922 foregikk forhandlingene med den 3. internasjonale. Oscar Torp var med under denne striden og ledet arbeidet i Kremls kroningssal. Men den norske delegasjonen avsløt tilslutning til dette overformynderi. I 1923 ble adskillelsen endelig og vi fikk Det norske Arbeiderparti, sosialdemokratene og Norges Kommunistiske Parti. Takket være Oscar Torp blandt mange andre ble de to førstnevnte partiene sluttet sammen igjen 1927. Torp var da flyttet til Oslo som hele partiets lønnete formann. Men innen da hadde han vært medlem av Sarpsborgs bystyre

og formannskap, formann i «Sarpsborg Arbeiderblad» styre, senere hele Østfold fylkesformann i partiet. — Han mønnet hurtig og sterkt i heimbyen ved hele sin aktive deltakelse. Han fikk undervisning i en teknisk aftensskole og tok timer i bokholderi og språk. Allerede i 1914 ble han ansatt som montør ved Sarpsborg kommunale Elektrisitetsverk. Han ble en av partiets dyktigste krefter utenfor Oslo. Det var derfor ikke noe merkelig at han fikk Formansjobben i hele landspartiet. Han knyttet seg til Martin Tranmæl's retning innen partiet både følelsesmessig fornuftspreget. Hva han enn kunne mangle av erfaringer og ansvar ble han den store personligheten Kyrre Grepps etterfølger. Grepp var utslitt og led af tuberkulose som den gangen angrep folk i ung alder og førte dem til en altfor tidlig bortgang for en lang rekke av våre mest begavede folk.

Den 11. januar 1923 skrev Oscar Torp i sitt blad «Østfold Arbeiderblad» en artikkel som endte slik:

»Efter min mening er fraksjonens standpunkt er dette forslag å betrakte som et kompromiss. Der i mot stiller det seg noe anderledes for hver enkelt. Per-

sonlig føler jeg dette som et nederlag, men føler meg ikke beseiret.» Slik kan det også sies i vanskelige situasjoner. —

OSCAR TORP ble foreslått til formann av sin partifelle Ingvald Rastad og fikk 98 stemmer på landsmøtet. Sverre Støstad fikk 80 stemmer. Professor Edvard Bull, den første utenriksministeren i en arbeiderregjering fikk 94 stemmer som viseformann mot Peder Furubotn med 74 stemmer. Einar Gerhardsen ble sekretær med 90 stemmer mot Furubotn 88 stemmer. Martin Tranmæl fikk 94 stemmer mot Redaktør Olav Schefflo som redaktør av Arbeiderbladet. Av sentralstyrets øvrige medlemmer kan nevnes disse senere kjente navn: Tina Thorleifsen, Alfred Madsen og Harry Nilsen.

DET viste seg snart at valget av Oscar Torp var et heldig valg. 29 åringen tok opp arbeidet etter slike menn som Christian Holtermann Knudsen og Kyrre Grepp. Han hadde aldri virket i partiets sentrum. Han beundret Tranmæl og kunne ikke være noen samlende skikkelse i begynnelsen. Men snart vant han sine forgjengeres auto-

ritet. Det måtte skaffes faste retningslinjer og nye arbeidsmetoder. Ja, hvordan skulle det gå? — Og det under de største kriser og vansker i arbeiderrollas historie. Alt ble lagt på hans unge skuldre.

Han var en ypperlig agitator og vant tusener av medlemmer for partiet. Det var her som innsikt og virkningsfullt kom til sin rette plass, bæret av en klar og kraftfull stemme. Han var mester som taler. Likesom mange av sine venner og medarbeidere var han en stor organisator og administrator, en leder av det store format.

Alt dette kom godt med da han i de hektiske årene for den annen verdenskrig tok over ordførerhvervet i landets største kommune og skjøttet dette ansvarssfulle arbeidet med en energi og innsikt som ga ham respekt i vide kretser også utenfor partiet. Det var en mann med bare venner. I de vanskelige 30-årene var han engang ute i et oppdrag hvor han skulle dele ut mat blandt trengende skogsarbeiderfamilier, men det var en jobb som bragte denne mannen med det store hjerte-laget til tårer på grunn av besøkene i de fattige heimene og all den elendigheten han så.

(Framhald)